

Arrest

nr. 217 116 van 20 februari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
B – 2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Asiel en Migratie voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 februari 2019 per faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de met grenscontrole belaste overheid van 18 februari 2019 houdende weigering van toegang met terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat die M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker trachtte zich op 26 oktober 2018 ten aanzien van de politie van Antwerpen te identificeren aan de hand van valse Griekse identiteitsdocumenten.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging trof op 26 oktober 2018 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en een beslissing houdende inreisverbod met een duur van twee (vier) jaar (bijlage 13sexies).

1.3. Verzoeker werd op 11 november 2018 naar Tirana gerepatrieerd.

1.4. Verzoeker werd op 18 februari 2019 bij zijn aankomst vanuit Tirana (Albanië) op de luchthaven van Zaventem geïnterpelleerd door de federale politie.

1.5. De met grenscontrole belaste overheid trof op 18 februari 2019 een beslissing houdende weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 18/02/2019 om 15:30 uur, aan de grensdoorlaatpost BRUNAT,

werd door ondergetekende, J.(...) A.(...) Inspecteur

de heer/mevrouw :

naam R.(...) voornaam D.(...)

geboren op (...) te (...) geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Albanië

houder van het document nationaal paspoort van Albanië nummer (...)

afgegeven te MBP op 27/10/2016

afkomstig uit Tirana met TB2952 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht),

op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(...)

Reden van de beslissing:

(...)

Reden van de beslissing: zie ‘D’

X (H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 9°)

in het SIS : reden van de beslissing

X in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank : reden van de beslissing : Betrokkene staat geseind door België onder het nummer BEE6960522554070000.

(...)”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang. De verwerende partij formuleert haar exceptie als volgt:

“Verzoeker heeft de eer de exceptie van onontvankelijkheid op werpen daar verzoeker sedert 26.10.2018 onder een inreisverbod voor de duur van 2 jaar staat. Dit inreisverbod is op 11.11.2018 in werking getreden, ogenblik dat verzoeker het grondgebied van het Rijk verlaten heeft.

Aangezien het verzoeker voor een periode van 2 jaar verboden om zich naar België te begeven, ontbreekt hem het rechtens vereiste belang bij huidig beroep.

Uit het administratief dossier blijkt niet als zou verzoeker tegen de bijlage 13sexies van 26.10.2018 een beroep tot nietigverklaring hebben ingediend bij de Raad waardoor het inreisverbod definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

Er blijkt verder niet uit het administratief dossier dat verzoeker, vanuit zijn land van herkomst, conform artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet, om humanitaire redenen de opheffing of opschorting van dit inreisverbod gevraagd heeft.

De gemotiveerde aanvraag door de onderdaan van een derde land dient bovendien te worden ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon-of verblijfplaats in het buitenland.

Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft de betrokken onderdaan van een derde land geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

*Ten overvloede verwijst verwerende partij naar het arrest Ouhrami van het Hof van Justitie, 4 april 2017, C-225/16, par. 45 en 46, waarin duidelijk kan worden gelezen dat het inreisverbod rechtsgevolgen teweegbrengt vanaf het ogenblik dat de betrokken vreemdeling het grondgebied van de lidstaten verlaten heeft en hij verboden wordt om gedurende een bepaalde periode dit grondgebied te betreden. Verzoeker staat, als derdelander, onder een geldend inreisverbod, dat niet werd opgeheven noch opgeschort.
De vordering is onontvankelijk.”*

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.3. Het belang dient persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig te zijn (*cf.* RvS 25 maart 2013, nr. 222 969). De vereiste dat het belang wettig moet zijn betekent dat het nagestreefde voordeel, gelet op de toepasselijke rechtsregels, wettig kan worden verkregen (RvS 8 april 2011, nr. 212 579).

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 26 oktober 2018 een inreisverbod (bijlage 13sexies) kreeg opgelegd voor een duur van twee/vier jaar. Tegen dit inreisverbod werden geen rechtsmiddelen aangewend voor de Raad en er werd evenmin een aanvraag tot opheffing of opschorting bij de minister of zijn gemachtigde ingediend zoals bedoeld in artikel 74/12, §2 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg is het inreisverbod op heden (definitief) aanwezig in het rechtsverkeer. Bovendien brengt dit inreisverbod door de repatriëring op 11 november 2018 rechtsgevolgen teweeg in hoofde van verzoeker en wordt zijn rechtstoestand inzake toegang en verblijf erdoor gedetermineerd (HvJ 26 juli 2017, Ouhrami, C-225/16, §§ 42-53). Verzoeker bood zich op 18 februari 2019 aan op de luchthaven van Zaventem, waarbij hem de toegang werd geweigerd op grond van een seining in het ANG ingevolge het inreisverbod. Blijkens de gegevens die door de Dienst Vreemdelingenzaken werden doorgegeven aan het SIRENE-bureau, vervalt de registratie van verzoeker in het gegevensbestand slechts op 25 oktober 2020.

2.5. Verzoeker betwist niet dat hij (weliswaar onder de naam van een alias op zijn valse Griekse identiteitsdocumenten) het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod. De Raad merkt op dat artikel 1, §1, 8° van de vreemdelingenwet een inreisverbod als volgt definieert:

“de beslissing die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering en waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk of het grondgebied van alle lidstaten, met inbegrip van het grondgebied van het Rijk, voor een bepaalde termijn verboden wordt”

Artikel 3, eerste lid, 9° van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de toegang kan worden geweigerd aan de vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort, noch opgeheven is en artikel 7, eerste lid, 12° verplicht de overheid een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven aan een vreemdeling die zich op het grondgebied bevindt en het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

2.6. Verzoeker blijkt finaal met onderhavige vordering na te streven om, in weerwil van het geldende inreisverbod, te worden toegelaten op het grondgebied. Aangezien de wet de toegang en het verblijf op het grondgebied in zijn geval uitdrukkelijk verbiedt, kan verzoekers belang niet als een wettig belang worden beschouwd. De Raad treedt de exceptie van niet-ontvankelijkheid van de verwerende partij bij.

2.7. In zijn middel voert verzoeker onder andere de schending aan van artikel 8 van het van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), waarbij hij wijst op de aanwezigheid van zijn zus en zijn schoonbroer in België en op de depressieve toestand van zijn zus. Door het neerleggen van de verbintenis tot tenlasteneming (Verzoekschrift, bijlage 3) die werd opgemaakt door zijn schoonbroer, wordt geen bijzondere band van afhankelijkheid aangetoond met zijn in België verblijvende zus.

Uit de verklaringen van verzoeker ter gelegenheid van zijn interpellatie door de grensinspectie op 18 februari 2019 blijkt dat hij stelde op bezoek te komen bij zijn zus in Antwerpen voor de verjaardag van zijn nichtje.

De loutere aanwezigheid in België van zijn zus, die zich momenteel in een depressieve toestand zou bevinden en de verjaardag van zijn nichtje kunnen bezwaarlijk worden aanzien als uitzonderlijke omstandigheden die zouden toelaten – met het oog op het vrijwaren van de fundamentele rechten van verzoeker – het onwettig karakter van het belang bij zijn vordering opzij te schuiven.

Verzoeker heeft geen wettig belang bij zijn vordering. De exceptie van niet-ontvankelijkheid, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen, is gegrond.

De vordering is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

F. TAMBORIJN